

[Tove Lindbo Larsen]

for kommunerne: Når 20 pct. af befolkningen over 65 år aldrig har været hos en tandlæge og kun 15 pct. har fået regelmæssigt tandeftersyn, består der en sundhedsforebyggende opgave for kommunerne at organisere. Jeg vil gerne understrege, at der ikke er tale om at oprette kommunale tandklinikker og overføre opgaver fra privatpraktiserende tandlæger eller andet tandplejepersonale.

Det vil også være af stor betydning at få ændret tilskudsreglerne; der skal anderledes lægges vægt på det forebyggende. Det er én ting, vi er enige med ministeren i.

Ministerens forslag mener jeg i øvrigt er præget af trangen til selv at bestemme. En rammelov efter princippet »Jeg bestemmer, kommunen betaler«.

Socialdemokratiet mener, at enhver, der overgår til pension, skal have et tilbud om en gratis konsultation hos en tandlæge eller tandtekniker efter behov og eventuel efterfølgende behandling betalt efter gældende regler.

Men der er mennesker i vort samfund, som har et særligt behov for assistance. Jeg tænker på ikke-selvhjulpne ældre, på handicappede og på socialt særlig dårligt stillede. Vi mener, det skal pålægges kommunerne at etablere omsorgstandpleje for plejehjemsboere og ikke-selvhjulpne handicappede. Omsorgstandplejen skal som udgangspunkt være vederlagsfri og gennemføres, som det er praktisk bedst muligt.

En sådan ordning forventes at ville koste ¼ af de ca. 230 mill. kr., der frigøres, som jeg tidligere har omtalt det.

Man må huske på, at et godt tandsæt – naturligt eller protese – er afgørende vigtigt for fordøjelsen af maden og for det almene velbefindende.

Vi mener også, at vort samfund skal have råd til at tilbyde personer, der gennem længere tid har modtaget kontanthjælp efter bistandsloven, en gratis undersøgelse og nødvendig behandling.

Vi mener ikke, at indenrigsministerens forslag er tilstrækkelig fyldestgørende og konkret. Risikoen for, at man får de såkaldte sorte pletter på landkortet, er til stede, hvis man ikke udtaler sig mere præcist, og det mener vi en lovgivning ville kunne gøre efter vore principper.

Socialdemokratiet mener således ikke, at ministeren har fremsat noget godt forslag til

lov om tandpleje. Det tyder heller ikke alle de henvendelser på, vi har modtaget. Der har været mange protester imod det, og der har også været en offentlig debat, som ikke er faldet ud til ministerens fordel.

Vi håber på et flertal i folketinget for en lovgivning efter vore holdninger, som det fremgår af beslutningsforslag B 47. Det vil være en af brikkerne til »Sundhed for alle år 2000«, WHO's program, som regeringen jo har tilsluttet sig.

Merete Aarup (KF):

Den konservative gruppe kan tilslutte sig hovedtrækkene i lovforslag nr. L 104 og dets intentioner om, at der lægges op til et sammenhængende tandplejetilbud for hele befolkningen med størst mulig valgfrihed for den enkelte borger. Lovforslaget lægger op til en afgrænsning mellem kommunal tandpleje, børnetandplejen og den privatpraktiserende voksentandpleje, samtidig med at der skal sikres sammenhæng og koordination mellem disse to.

For at tilpasse befolkningens ændrede behov, bl.a. på grund af den bedre tandsundhed, finder vi, at styrkelsen af den forebyggende indsats er yderst vigtig i tandplejetilbuddene. Formålsparagraffen har fået en god bredde, som tilgodeser mere end tænderne, nemlig også mund og kæber.

I de seneste årtier er der sket en væsentlig ændring i cariesforekomsten hos den danske befolkning. Det er således blevet sandsynligt, at langt flere vil have mulighed for at bevare egne tænder hele livet. Denne positive udvikling skyldes en række forskellige faktorer, hvoraf de væsentlige har været kollektiv forebyggelse, bl.a. ved bedre mundhygiejne, brug af fluortandpasta, det generelle oplysningsniveau i befolkningen og den forebyggende indsats såvel i voksen- som børnetandplejen.

Der hersker ingen tvivl om, at børnetandplejen skal fortsætte sit gode og veludbyggede forebyggende og sundhedspædagogiske arbejde fra 0-16 år enten på kommunale klinikker eller hos den privatpraktiserende tandlæge.

Vi ser gerne, at grænsen mellem børnetandplejen og voksentandplejen er 16 år eller ved undervisningspligtens ophør. Vi mener, at de unge, den dag de får deres eget sygesik-